

NAPREJ.

Naprej velja
za Ljubljano:
za vse leto 6 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 20 " " "
za čet. " 1 " 75 " " "
po pošti:
za vse leto 7 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 60 " " "
za čet. " 2 " 5 " " "

Oznaniła.
Za navadno dvestopno
vrsto se plačuje:
5 kr., ktera se enkrat,
8 " " " dvakrat,
10 " " " trikrat
natisne, večje črke pla-
čujejo po prostoru.
Za vsak tisk mora biti
kolek (štampelj) za 30 kr.
Vredništvo je na starem
trgu hišna št. 15.

Rokopisi se ne vračujejo.

Dopisi naj se blagovoljno frankirajo.

Št. 43.

Ta list izhaja vsak vtorek in petek.

Tečaj I.

Povabilo.

Kdor misli še kaj poslati za knjigo (album) g. dr. Bleiweisu na čast, naj spise blagovoli poslati vsaj do konca meseca junija.

Miroslav Vilhar.

Prošnja zarad davkov.

Preverjeni smo, da je zelo zanimljivo vsacemu zvedeti, kakošna je bila prošnja deželnega zbora do Nj. veličanstva zarad davkov. Ker ta stvar tako živo seza v jedro naše ubožane domovine, zato jo podajamo svojim bralcem:

Vaše c. k. apostoljsko veličanstvo!

Če Vaše veličanstvo pred svoj najviši pregled vzame vse pod cesarskim žezlom združene dežele po velikosti njihovega prostora, po obilnosti njihovih pridelkov, po množini vnénjega blagoslova in dražih umotvorin in rokotvorin, mora kranjskemu vojvodstvu biti žal, da ga previdnost ni izbrala, da bi se svetilo v prvi vrsti; ali da-si je tako prosto in ubogo, kar se tiče njegove zemlje, vendar ga povzdiguje to, ker si je v svesti, da je vselej stopilo v prvo vrsto za najsvetejše koristi avstrijskega prestola in države, in da se nobenej deželi ne umakne, kar se tiče zvestobe in domoljubja, pripravljenosti in pomoči, ko je bilo kaj dajati. Nepozabljeno živi v narodovih srcih, da je to Vaše veličanstvo uže večkrat milostivo pripoznalo. Narodovi zastopniki v deželnem zboru bi se pregrešili na minolost svoje domovine, ako bi ne izpoznali te potrebe, in ako bi tajili staro udanost zdaj, ko novčene (dnarne) zadeve našega cesarstva ne zahtevajo samo, da se mora več dati, nego poprej, ampak da se tudi morajo mahoma, kar se največ dá, napéti davčne moči. Da-si vidijo, da je nemogoče toliko dajati, vendar bi molčé prebili vse nove teže, ktere je naložil novčni zakon za upravno leto 1862/63 tistim ljudém naše dežele, ki morajo plačevati davke, posebno pa zemljiške davke, ko bi se mogli mirno prepričati, da morajo državnim bremenom pomagati po pravičnej podlogi davčnih prikladov v primeri z družimi, največ bogatejšimi deželami brez neprimerne preobloženosti. Posebno za Kranjsko se pa nikakor ne more pritegniti, da je za trdno veljavni kataster, kakoršen je zdaj, pravična podloga davčnih prikladov po raznih deželah. Uže ko je bil vpeljan v upravnem letu 1843/44, bili so nekdanji kranjski stanovi pred najviši prestol položili pritožbo zarad neprimernosti z družimi, posebno sosednjimi deželami, in dobili so bili toliko, da se je vsaj nekaj bila pregledala cenitva po katastru na Kranjskem. Da je pak bila s tem pridobljena pripomoč nedovoljna, ki se je še dosti neprijetnejše čutila za to, ker so bile tudi še druge dežele privzete

k prikladom zemljiškega davka po katastru, naj Vaše veličanstvo blagoizvoli razvideti iz poročila, ki se je o tej stvari podalo temu deželnemu zboru. Zastopnikom naše dežele se pa zdi neogibna dolžnost, da s trdno vero do pravičnosti Vašega veličanstva in tudi s pošteno odkritosrčnostjo svojo dobro podprto bojazen izrekó pred stopinjami preslavnega prestola, da bi polajška prosili v zakonitej udanosti pri tej stvari, ker podloga prikladom ni taka, kakoršna bi morala biti, kajti red zemljiškega davka, oprt na čisti donosek s 16 odstotki, kaže da je mnogo več prihodkov, nego jih je v resnici, priklade pa v enacem razmerji mnogo povikšuje nad pravo število. Dežela je sploh ubožna in čedalje ubožnejša, to lahko dokažemo mi njeni zastopniki. Ker leži na vratih pred Italijo, za to jo veže dolžnost, da mora največ težo izmed vseh dežel jemati na-se, kar se tiče velicega vojaškega premikanja v to zemljo, vse to pa vendar zadeva vso državo. Kar je obveljal kataster, tedaj uže 20 let, vedno hira pod vedno rastočo preobloženostjo. Kmetijstvo v družbi z obrtnostjo, ki daje na dve strani dobiček, ki se pa ne more pri nas vkoreniti za to, ker na Kranjskem manjka vsega, česar ta reč najprvo potrebuje, tej deželi daje samo kaj ubogo mále dohodke. Silna je torej potreba, da se tej stvari v okom pride. Ko Vašega veličanstva milosti in pravičnosti spoštljivo prosimo, da bi se to kmalo prenaredilo, na ravnost izrekamo ob enem z možko odkritosrčnostjo in s čutom svoje vrednosti, da nikakor nam ni na misli, da bi se svoje na tuje rame valili teže in dolžnosti, pa naj bodo še tolike, če jih zahteva od nas pravičnost in poštenje. Zanašamo se pa na pravičnost in spodobnost vseh zastopnikov družih pod žezlom Vašega veličanstva bratovski z nami zedinjenih kraljestev in dežel, ki bodo po zakonitem poti presojevali našo prošnjo, da jo bodo korenito in z ljubeznijo do resnice pretehtovali, in da najdejo, da se to ne veže ž njih čutom, ki pripoveduje, kaj je prav, kaj ne, in tudi ne s čestjo tistih dežel, za ktere so izvoljeni, da bi naša zemlja še dalje nosila polno težo te preobloženosti, ktere bi nekoliko tudi morale nositi druge dežele, ki se jim boljše godí. Popolnoma smo preverjeni, da pri njihovih sklepih se ne bode sodba opirala na to, kolik in kako močan je tisti, ki išče pravice in brambe, temuč na to, kolika in kako močna je njegova pravica. S temi mislimi najzvestejše udanosti se je predrznil deželni zbor kranjskega vojvodstva položiti preponižno prošnjo:

Naj Vaše veličanstvo blagoizvoli skleniti: da bi se po Kranjskem državno novčni zakon za upravno leto 1862/63 v veljavo postavil z največ prizanesljivostjo in milostjo, in da bi se s tem v dejanji vresničilo, kar je splošno obétal c. k. novčni minister v obeh zbornicah državnega zbora; da bi c. k. ministerstvo pred prihodnji državni zbor položilo načr-

tan zakon, po katerem bi se v red spravili davki na podlogi, ktera bi bila vsem kraljestvom in deželam ravnopravna in pravična, da bi se na pravo mero zunanjsali neprimerno veliki zemljiški davki, ki so na kranjsko vojvodstvo naloženi, kar je vpeljan za trdno veljavni kataster; da bi se pa tudi uže za zdaj in začasno zemljiški davek po Kranjskem ponižati blagovolil, ker bi se namreč imel ves znesek zemljiškega davka preštreviti na podlogi 12 odstotkov, pa ne, kakor do zdaj, na podlogi 16 odstotkov, in da bi se tudi po tej meri našli čisti katastralni dohodki in v red spravili prikladje, in da bi kar je najbrže mogoče v zakonito presojevanje prišel c. k. ministerstva nasvet, ki se tiče te stvari.

Iz deželnega zbora kranjskega vojvodstva.

Hrvaške šolske knjige.

„Pozor“ piše: mislimo, da večini svojih bralcev ugodimo, ako jim oznanimo, kaj je naša deželna vlada ustanovila o pisanju šolskih knjig po srednjih učiliščih. Znano bode našim bralcem, kako truda poln posel ima učitelj, kadar nima knjige, ktera bi njegovim učencem bila na pomoč, da bi se iz nje učili. Brez knjige ni napredovanja. Naše više gosposke so prvič hotele prebuditi v naših učiteljih željo, da bi se med seboj poskušali pri sestavljanju učilniških bukev, in dati jim to delo čisto na izvoljo; nikogar niso vabile, naj bi kaj pisal. Toda samo trije, štirje učitelji so ponudili v rokopisu gotove knjige, izmed katerih pride kmalo v tisk Torbarjeva zoologija in Vukasovičeva mineralogija; zato je naša vlada zavila na drug pot. Z učilniškim odborom namreč v dogovoru je sklicala učiteljske zbore srednjih učilišč, da povedo kdo izmed učiteljev bi bil pripraven spisati kako knjigo; in tako se delajo zdaj te-le bukve: I. Za jezike: 1. slovnico a) grškega jezika sestavi g. Petračić, profesor senjske gimnazije, b) laškega jezika z vajami za hrvaško mladež g. Kazali, gimnazijski profesor v Reki. 2. Slovar, a) latinsko-hrvaški in hrvaško-latinski sestavijo v društvu profesorji varaždinske gimnazije gg.: Žepić, Valenčak in Valjavec, b) grško-hrvaški in hrvaško-grški profesorji oseške gimnazije gg.: Kostić, Mahnić in Gršković; 3. Vaje a) za latinski jezik naredi g. Janko Jurković, peresnik pri k. dvornej pisalnici, b) za grški jezik g. Petračić. 4. Starinstvo grško in rimsko v hrvaškem jeziku g. Macun, gimnazijski profesor v Zagrebu. 5. Povest hrvaškega slovstva g. V. Jagić, profesor zagrebske gimnazije. II. Modroslovsko propedeutiko ima gotovo Vinko Pacel, profesor na varaždinske gimnazii. III. Opisno zemljemerstvo za više realke g. Vjekoslav Golub. Razun teh knjig piše akademijski profesor g. Mato Mesić cerkveno povest, gospodje gimnazijski profesorji Katkić, Trdina in Korinek splošno povestnico, g. P. Zoričić, profesor na realki, zemljepisje za niže realke; g. gimnazijski profesor Bradaška dela zemljepisje za više gimnazije in realke; statistiko piše g. dr. Peter Matković; zemljemerstvo za niže realke piše g. Starek, profesor na realki; zemljemerstvo za više gimnazije in realke g. Vjekoslav Golub (ima gotovo); mehaniko za više realke g. Ivan Čačić; ločbo (kemijo) za realke g. Žulić; zidastvo g. Magdić, oba profesorja zagrebske realke. — Ako bodo imenovani pisatelji pridno delali pri knjigah, ktere jim je izročila slavna vlada, česar se od njih rodoljubja in učnosti popolnoma nadjamo, potem bomo v nekaj letih imeli natisnene vse knjige, ki so potrebne srednjim učilnicam. Te bukve ne dopolnijo samo našega šolskega slovstva, ampak tudi postavijo našej znanstvenej književnosti trdno podlogo, na kterej se bode lahko lepo razvijala.

Tako govori „Pozor.“ 24 učenih profesorjev se je torej

združilo, in četrti del izmed njih je Slovencev (Žepić, Valjavec, Mahnić, Macun, Trdina in Bradaška.) Nikakor ne zavidamo Hrvatom sreče, od ktere smo mi še Bog vedi kako daleč, ker dobro vemo, da bi si naši bratje sami napravili svoje učilniške knjige brez naših ljudi; ali vendar nas mora boleti srce, ko vidimo, koliko moči je uže med nami, naše učilnice so pa vedno še, kakor so bile; naše šolske knjige so vedno še v tintniku. Po tacem poti ne pridemo nikdar do zaželenega konca. Na Hrvaškem so ti možje dobro plačani, in uže sv. Pavel je rekel: ne zaveži volu gobca, kadar žito vrši; človek pa tudi vsak potrebuje mnogo reči, brez kterih ne more biti, in ktere se le za novce kupujejo, torej ni čudno, da je največ prizadevanja ondi, kjer je največ plačila. Dokler ne bode pri nas odločeno: za natisneno polo slovenskih šolskih knjig se toliko-le plača, dotlej bode ta reč vedno, kakoršna je. Mi bomo interpelirali, in našem interpelacijam se bode odgovarjalo, knjig pa vendar le ne bode. Prva in tudi edina potreba v tej stvari je torej, da se tukaj uže enkrat kaj trdnega sklene.

Dopisi.

Na Studencu. 25. dan maja. H. Most preki Ljubljane pri Margotu nam je res velika potreba, ker so se poprej ljudje tukaj morali z brodom prevažati, in nesreča se je lahko pripetila. Za to je bilo pa tudi vse veselo, ko je g. Pašk predstavil bil iz Loke v Ljubljano. Nadjali smo se namreč, da se poloti potov in mostov, in res je precej ljudi vabil, naj pomorejo, da bi se tudi pri Margotu postavil most. Na pozno poletje 1862 so bili potem začeli uže kole zabijati; pred zimo pak so bili zabiti uže vsi koli. Ta most pa bode posebno na dobiček Studencu in Tomišlju, tudi sploh kupcem in obrtnikom, ker se z njim pot iz Dolenskega na Vrhniko mnogo prikrajša. Uže pred novim letom so ljudje za silo prehajali po brunih; letošnja zima, razun kacih 14 dni, tudi ni bila prav nič mrzla, torej se je bilo nadjati, da bode s pomladi uže vse gotovo; zdaj se pa nič ne kaže, da bi se kaj mislilo dalje delati. Naj bi se ta reč urno zopet prijala, da bi most uže bil gotov, ko bode košnja in veliko poljsko delo, ki je uže tako blizu. Noben začetek ne pomaga nič, ako nima konca. — Sicer pa družega ne morem nič pisati, nego to, da narod spi tudi pri nas, kakor po vsej Dolenskej; toda skraj bi si ne upal nič žugnuti o tem, ker je znano, kako so Izanci ostrí možje.

V Postojni. 26. maja. — k —. Dasitudi je bilo slabo vreme, pa vendar je bilo večeraj prav dosti ljudi prišlo v našo jamo od vseh strani Avstrije; celó tudi Lahí so bili med njimi; hrvaški gostje pa neki pridejo še le v sredi junija meseca v Postojno. Blagajnica naše jame je dobila precéj novcev o tej priliki. Postojnska jama je na Notranjskem, ki je tako ubogo in siromaško, pa morda bode še ubožnejše, kakor se nam zdaj kaže; torej vsacega mislečega človeka obhaja vprašanje, ali bi ne bilo pravično in po napredovanju sedanjega časa, da bi ta podzemeljski zaklad za svojo lastnino dobila revna deželica, ali da bi vsaj uživala obresti od novcev, kolikor jih daje jama, od ktere zdaj ne uživamo družega nego čast, ki nam ne rodi nič materijalnega dobička, in mislimo, da bi tudi mi za jamo skrbéli tako, kakor zdaj skrbé, če ne še boljše. — Dež je te dni polju prav koristil, dasitudi si trava težko več pomore tam, koder se kosí le enkrat na leto. — Po zdolnej Pivki je živinska kuga nehala, kakor kaže; toda slišati je, da v Dolénjej vasi ovce hudo cépajo.

Važnejše dogodbe.

Ljubljana. „Novice“ pišejo: Uže se kaže, da naša deputacija ni celó brez vspeha na Dunaji bila; prišel je namreč od c. k. novčnega ministertva ukaz vsem davkarskim gosposkam, naj na drobno izkažejo vsa na prodaj dana posestva od leta 1859, to je, od tistega časa, ko se je začela vojskina doklada pri davkih.

Kranj. 17. dan t. m. je bila v čitalnici „beseda“ v tistem poslopji, kjer so nekdanj prebivali kranjski vojvodje. Vladika Strossmayer je dovolil, da ga smejo za častnega uda vpisati v kranjsko čitalnico, ktere je poklonil 50 gld. Prihodnji mesec se čitalnica preseli v prostorno hišo, kjer je zdaj kazina. V nenavadnem velicem zboru se je sklenilo izdati 100 brezobrestnih délnic po 5 gld. Čitalnica ima uže zdaj 300 gld. gotovine. — Kranj zdaj pričakuje, da se bode razpisalo mnogo Schifferjevih zalogov (stipendij), katerih istina (kapital) se je uže narasla na 18.000 gld.

Koroška. Železnica od Maribora na Celovec bode odprta 1. junija.

Stajerska. „Tagespost“ pripoveduje, da so bili pri Ponkvi zgrabili necega pekovskega pomagača razbojniki, katerim se je samo s tem otél, da je rekel, da bi tudi on rad ostal pri njih; potem so ga med-se vzeli, in moral je priseči. Ko so prišli v Celje, da bi okrali necega župnika, pék skrivaj pripelje žandarje, katerim je predal razbojnike; toda samo dva so ujeli, ker drugi so pobegnili; vendar so neki poznejše prijeli še štiri ptiče te čete.

Dunaj. Nj. veličanstvo je 22. dan t. m. ljubljanskega svetovalca višega deželnega sodstva g. Antona Schmalza blagovolilo déti za vselej v pokoj, pohvalivši ga zaradi njegove mnogoletne zvestobe in truda.

— Nj. veličanstvo je 23. dan t. m. potrdilo ljubljanskega deželnega zbora sklep o pasjem davku v Ljubljani.

— Zopet bodo drugačne marke za pisma, kadar bode vse razprodane te, kakoršne so zdaj. Po 5 kr. bodo ru-deče, po 10 kr. plave, po 15 kr. svitlorujave; po 3 kr. bodo zelene, kakor do zdaj, po 2 kr. bodo rumene, časopisne pak bodo bledoplave. Namestu podobe Nj. veličanstva bodo imele orlovo podobo.

— Srbski knez Aleksander Karadjordjević je prišel na Dunaj.

Trojedina kraljevina. 19. dan t. m. je zagrebška županjska velika skupščina tudi sklenila, naj se pošlje zahvalnica g. Strossmayerju, ki je osnoval južno-slovansko akademijo; naj se dalje podá hrvaško-slavonske dvorne pisalnici prošnja, da bi poročila papežu, koliko zaslug o krščanskej veri ima Strossmayer med južnimi Slovani v Turčiji, in da bi tudi prosila, naj bi papež dal kak dragocén spominek južno-slovanskej akademii.

— Prvosednik kupčijske zbornice v Zadru je pisal hrvaškemu banu g. baronu Šokčeviću, naj bi kaka železnica šla tudi v Dalmacijo od Zemunsko-reškega oddelka preki Slunja ali Gospiča.

Česka. G. France Doucha je v periodičnih zvezkih začél izdajati „Knihopisny slovník.“

— V tiskarneji tožbi lista „Boleslovana“ je obsojen dr. Rudolf knez Thurn-Taxis, da bode 14 dni zaprt, in da povrne stroške te pravde; Jožefa Zwiklna pa, nekdanjega vrednika, oprostili so, ker mu niso mogli nič dokazati.

— V Hrudimu so te dni odkopali nek poganski grob, v katerem so dobili malika iz gline, ki ima namestu rok lape (tätzen) od zad pa debelo kito, ki mu po hrbtu maha.

Moravska. „Wanderer“ piše, da so se bili 19. dan t. m.

v Olomucu zbrali nemški poslanci severne Moravske, in da so sklenili osnovati velik nemški centralističen časnik in pa tudi češki list, ki bode njihove misli oznanjal narodu, in v ta namen mislijo preobrniti časnik „Moravan“, ki ima do zdaj uže 7 tiskarnih tožeb. Treba je počakati, ali se jim vse to izpolni, ali ne?

Ruska. „Journal de St. Petersburg“ je razglasil pisma, ktera je Ruskej o poljskih zadevah poslala Holandska in Danska. Nizozemska se je pridružila francozkemu pismu, in se opira na carjevo blagovolje.

Poljska. Vporniki so 17. dan t. m. osvojili Ravo; 19. dan t. m. je Hmielov zmogel Ruse pri Čerusku; v Podoljskem so Poljaci pretepli Ruse pri Samohorodku. Pri Lubelskiem je bil 19. dan t. m. krvav boj, v katerem so ulegli vporniki.

— Neki da je Vielopolski od narodne vlade prejel pismo, v katerem je govorjenje, da gotovej smrti odide, če v trih dneh popusti službo.

— Vsi poljski begunci, ki so bili v podonavskih kneževinah, neki da so šli na Poljsko vpornikom na pomoč.

— Po Staropoljskej raste vpor, kteremu se družijo gospodje in kmetje, ki se nadjajo, da jim pride Halaburda (Garibaldi) réd narejat.

— Pisma, ki jih je zapustil Miniševski, neki da so ovdila mnogo ljudi, ktere zdaj zapirajo. G. Gorskega, glavarja katoliške stranke v Varšavi, in grofinjo Šymanovsko so zaprli v trdnjavo.

— V Kijevu je bilo šlo iz mesta 1500 mladenčev, ki so bili največ dijaki, uradniki in rokodelci, da bi se kje združili z vporniki. Anenkov je pa naglo za njimi pozlal vojake, ki so razkropili vse te ljudi.

Italija. 25. dan t. m. se je vnovič pričel zbor. Kralj se je v govoru zahvalil parlamentu za dovršena dela zadnjih dveh lét, in rekel je, da je napredovalo pomorstvo in vojska; pohvalil je tudi pripomoč narodne straže.

Pruska. 22. dan t. m. so kralju podali pismo zaradi seje, v ktere sta se bila zgrabila Bockum-Dolffs in vojni minister Roon, in 23. dan t. m. zvečer je prišel odgovor, da kralj ne misli prejeti le-teh poslancev.

— 1. junija bode v Kamencu na Prusko-Sleškem svečano odgrnena Lessingova doprsna podoba. Slavni pisatelj Lessing je prvi nemškemu slovstvu še le dal narodno podlogo; bil je pa, kakor kaže njega in njegovega rojstnega kraja ime, ponemčen Slovan.

Grška. 22. dan t. m. je v Londonu podpisan prvi zapisnik, ki potrjuje, da je grški prestol prazen, in še ta teden se podpiše zapisnik, ki bode trdil, da so branilne države dovoljne s tem, da je izvoljen danski princ za grškega kralja, in da se Jonska združi z Grško.

Turška. Car je dobil prošnjo s 24.000 podpisi, naj bi se dal fotografovati, kar pa turška vera prepoveduje.

— V Heregovini se je bati novega nepokoja; iz Bosne pak se čuje, da vedno preganjajo kristjane, ki so se naselili po boljših krajéh, da se umičejo Turkom.

— V turškeji Kostajnici je zdaj mnogo turških uradnikov, ki imajo naročilo, naj sezidajo nasproti avstrijske Kostajnice novo mesto Turkom, ki so morali iti iz Srbije. Od Une do Drine bode neki 5 tacih mest narejenih.

Amerika. Vojskovod Hooker je 6. dan t. m. šel zopet nazaj preki Rappahannocka v poprejšnje stanišče pri Fal-mouthu. Vojskovod Lee je vojskovoda Sedgwicka zapodil z višav pri Friedriksburgu. 8. dan t. m. so konfederirci še vojevali v Virginii. V Novem Jorku mislijo kmalo nabirati nove vojake. Pravijo, da je bila samo tretjina Hookerjeve vojske v boji.

— Vojskovod Grant je zmogel 11.000 konfederircev 4 milje južno od Port Gibsona.

Lepoznanstvo.

Kako se bučele umejo med seboj.

Bučele si nekako dopovedujejo, da vedó vse eno, kadar se ima kaj važnega početi. Ako si zavzemó, da bodo hodile krást, hitro je znano vsemu panju, kam naj gré jemati. Roj, dokler je še v starcu, če je namenjen, da bi pobegnil, pošilja ogledovalke, da iščejo novega selišča, in kadar ga najde ena, brž vé vsa družina za-nje, da potem na ravnost leti tjekaj. Bilo je s pomladi, in imel sem v zaprtem ulnjaku prazen panj, da ni ležal na letvah med unimi, v katerih je bila žival. Kar enkrat po poldne pride kacij 10 ali 15 bučél, ki so letale skozi stransko lino, in glej! drugi dan roj prišumí na ravnost v lino, iz line pa v panj. Če je roj uže ogreben, pa hoče zaradi glada uhajati, da bi si prebral pašo, precej zjutraj se pomenkvaajo, da bode treba pobegniti. Dopovedujejo si s tem, da se v želtu hitro nosijo; da sè zadnjim telesom stresajo v stran; da naglo hodijo v panj pa zopet iz njega. Uže zgodaj urno letajo po med, da bi za brašno bil; potem je pa kmalo prazno želtu, ker vse ponéhajo, in zbirajo se za odhod. Kadar so zbrane, brž udarijo skozi žrelo, in hitro pobegnejo v novo stanovanje. Časi leta okoli praznega ula kacij desét, ki so predolgo nabirale popotnico; časi pa ni celó nobene.

Pripetilo se je, da mi družec ni hotel sesti, ampak s potom je letel v novo prebivališče, ki ni moglo biti daleč od

ulnjaka. Izgubil je tamkaj — menda na prahi — matico, in precej so sklenile vse bučele, da se bode treba vrniti, kakor tudi res uže tretji dan prileté zopet na starca.

Kadar stavijo matično zalego, to si oznanjajo s tem, da prsi naslanjajo na druge bučele, in trkajo sè vsem telesom na-nje. Še mnogo znamenj imajo med seboj; ali najbistroumnejši bučelár ne more vseh razumétí. Ako vse drugo pustimo, kako različen je uže njih brenčéči glas!

Dopovedujejo si pa vsi mrčesi, ki družno prebivajo. Franklin pripoveduje, da so mu bili mravinci zalezli v medén lonec. Ko je to zagledal, čisto jih je odpodil, in sobi v strop je zabil žebelj, ter obesil nanj medeno posodo na dolgej vrvi. Dasi tudi je mravince skrbno odganjal, vendar je bil pri medu ostal še eden, ki je iskal, kod bi se vrnil do svoje tovaršije. Dolgo je lazil sem ter tje po loncu. Izpusti se napósled po vrvi do stropa, od tamkaj do stene, potem pa doli na tla k svojej rodovini. Glej! kmalo pripelje trumo tovaršev po tistem poti, koder je bil sam doli prilezel.

31]

[1

Oznaniło.

Kdor hoče v svojej hiši zatreti podgane, miši, stenice in žoharje ali šurke (grile), naj pri meni kupi tiste, povsod dobro znane strupenine, katero napravlja g. Riesz Guttman na Ogerskem.

Janez Tavčar.

trgovec na vélicem trgu v Ljubljani,
„pri plavej krogli.“

Tržaška cena

27. maja 1863.

	Najniža cena		Najviša cena			Najniža cena		Najviša cena			Najniža cena		Najviša cena	
	gld.	kr.	gld.	kr.		gld.	kr.	gld.	kr.		gld.	kr.	gld.	kr.
Star * pšenice iz Odese . .	7	—	7	20	stot (cent) kave iz Moke . .	65	—	75	—	stot slame v škopih . .	1	30	1	40
„ „ banaške . .	5	—	5	20	„ „ iz St. Jago . .	64	—	71	—	„ „ drobne . .	1	—	1	20
„ „ turšice galaške . .	3	90	4	20	„ „ „ Portorike . .	58	—	60	—	Stotina koroških desák (žaganic), 10—14 . .	78	—	84	—
„ „ banaške . .	3	80	4	10	„ „ „ St. Dominga . .	48	—	52	—	Stotina koroških desák (žaganic), 10—14 . .	60	—	64	—
„ „ rži črnomske . .	3	75	4	25	„ „ „ Ria . .	45	—	53	—	Stotina štajarskih desák (žaganic), 8—12 . .	60	—	64	—
„ „ „ podonavske . .	3	75	4	50	„ „ „ Jave . .	56	—	61	—	Stotina štajarskih desák (žaganic), 10—14 . .	75	—	—	—
„ „ ječmena banaškega . .	3	80	4	—	„ „ sladkorja v hlebi . .	22	—	25	—	Stotina štajarskih desák (žaganic), 8—12 . .	60	—	62	—
„ „ „ egiptškega . .	2	75	3	10	„ „ „ sekanega . .	20	—	22	50	Stotina bukovi . .	9	—	9	50
„ „ ovsa grškega . .	3	10	3	15	„ „ mandeljnov . .	32	—	36	—	„ „ dog, od 3—6 pedi . .	2	30	7	—
„ „ banaškega . .	2	50	2	90	„ „ suhih češp . .	9	—	10	50	*) 3 stari ali 8 mernikov.				
„ „ boba egiptškega . .	—	—	—	—	„ „ sultanin . .	16	—	24	—					
„ „ fižola belega . .	4	—	5	50	„ „ cveb . .	12	—	12	50					
„ „ pisanega . .	5	—	5	50	„ „ krompirja . .	2	—	2	40					
„ „ rajža laškega . .	9	—	14	—	„ „ sena konjskega . .	1	60	1	80					
					„ „ „ za goveda . .	2	—	2	20					

Dunajska borza

27. maja 1863.

Državni papir.		Denar	Blago	Bankne akcije . .		Denar	Blago	Tem. Slav.		Denar	Blago	Kneza Windišgr. . .		Denar	Blago
5% avst. vr.		72.25	72.40	Severne železnice . .		796.00	797.00	hrvaške		75.60	76.00	Novi zlati (cekini) . .		21.00	21.50
5% nacional		80.90	81.00	Državne „		171.20	171.40	erdelske		74.50	75.00	Grofa Waldstein-a . .		23.00	23.50
5% črka B.		97.00	98.00	Južne železnice . .		215.50	216.00	galic.		74.00	74.50	„ Keglevića		14.50	15.00
5% lombardo-benešk. .		103.50	104.50	Pardub.-Rajhenb. . .		254.00	254.50	bukovinske		74.60	75.15	Gotov denar.			
5% beneško posojilo . .		94.25	94.75	Zapadne železnice . .		129.60	129.80	Srečke.		73.75	74.00	Krone		15.30	15.35
5% metalike		76.40	76.60	Dolžna pisma za odvezo zemljišč.		152.00	152.50	Kreditne		134.35	134.50	Novi zlati (cekini) . .		5.28	5.30
M. komske obresti . .		16.75	17.00	spodnj. avstr.		87.50	88.50	Parobrodne		96.57	97.00	Stari „		5.28	5.30
Srečke leta 1839 . .		153.25	153.50	zgorn. „		85.00	85.50	Tržaške		121.50	122.00	Napoleonadorji		8.88	8.90
„ „ 1854		95.25	95.75	češke		89.50	90.00	Kneza Esterhaza . . .		98.00	98.50	Suvrendorji		15.40	15.45
„ „ 1860		98.30	98.40	moravske		88.00	88.50	„ Salma		37.75	38.00	Ruski imperijali . . .		9.10	9.13
100 gld.		99.10	99.25	štajarske		87.00	87.50	„ Palfy-a		36.75	37.00	Pruski Friderikdorji . .		9.30	9.34
5% posojila na davke .		95.25	95.40	kranjske		86.00	86.50	„ Clary-a		35.25	35.75	Angl. sovren		11.12	11.15
Obrotnijske akcije.				ogerske		76.90	77.50	Grofa St. Genois-a . .		37.00	37.25	Pruska kasna asignacija		1.65 1/2	1.66
Kreditne akcije . . .		193.20	193.30					Budimske		36.50	37.00	Srebro		110.50	110.75

Odgovorni vrednik, lastnik in založnik Miroslav Vilhar. — Tisk Egerjev v Ljubljani.